

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214208770
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214208770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušnir, advokát a konateľ, proti žalovanej: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, E. C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 1.196,50 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8C/146/2014-60 zo dňa 21. augusta 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 139,25 eura k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 1.196,50 eura s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaná si neplnila riadne a včas svoj záväzok zo zmluvy o úvere, uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu. Vecne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 27.10.2008 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 796,65 eura. Žalovaná naposledy čerpala kartou dňa 24.03.2010, nasledujúcim dňom si právny predchodca žalobcu mohol prvýkrát uplatniť právo na vrátenie dlhu a začala tak plynúť lehota na premlčanie. Ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. V prospech spotrebiteľa sa tak použijú nielen ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ale aj všetky iné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak sú na prospech spotrebiteľa. Ustanovenie o premlčaní podľa Občianskeho zákonníka je na prospech spotrebiteľa, lebo určuje lehotu kratšiu na premlčanie ako zákonná úprava podľa Obchodného zákonníka. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť dňom 25.03.2010, uplynula dňa 25.03.2013, teda skôr ako žalobca doručil súdu prvého stupňa žalobu (dňa 29.04.2014). Na premlčanie súd prvého stupňa prihliadol z úradnej povinnosti, pričom nárok žalobcu vyhodnotil ako premlčaný. Žalobca preto nemá právo na úhradu žalovanej sumy. Z uvedeného dôvodu žalobu ako nedôvodnú zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 100, § 101 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte „OZ“) a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho

súdneho poriadku (v ďalšom texte „O.s.p.“). Žalovaná mala v celom rozsahu úspech, v konaní si však trovy neuplatnila, preto jej ani nemohli byť priznané.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal v celom rozsahu v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvého stupňa a nedostatočným zistením skutkového stavu. Uviedol, že že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, žalobca jednoznačne špecifikoval svoj nárok, ktorý žalovanou nebol žiadnym spôsobom spochybnený. Poukázal na zásadu kontradiktórnosti konania a absenciu zásady spravodlivosti v napadnutom rozhodnutí. Žalobca, respektíve jeho právny predchodca si splnil svoju zmluvnú povinnosť, poskytol pre potreby žalovanej finančné prostriedky, pričom žalovaná si svoje povinnosti neplnila, v dôsledku čoho žalobcovi neboli vrátené poskytnuté finančné prostriedky minimálne v sume 927,75 eura. Žalobca uviedol, že nemôže súhlasiť ani s tým, aby v danom prípade súd postupoval v zmysle ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Aplikáciou uvedeného zákonného ustanovenia dochádza k značnému porušeniu ústavných princípov - princípov právneho štátu k porušeniu zákazu diskriminácie, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania. Aplikáciou citovaného ustanovenia na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Žalobca si v konaní uplatnil svoj nárok žalobným návrhom zo dňa 29.04.2014, pričom predmetné ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a podľa § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo napadnutý rozsudok zruší a vráti vec prvému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči žalovanej náhradu trov konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom aj odvolacom konaní.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu predovšetkým namietal platnosť právneho úkonu - odvolania žalobcu pre rozpor s ustanovením § 40 ods. 3 OZ. Poukázal na skutočnosť, že odvolanie podal žalobca zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá je obchodnou spoločnosťou. V jej mene robí právne úkony výlučne štatutárny orgán prípadne koná za ňu prokurista, v žiadnom prípade však nemôže takúto právnickú osobu zaväzovať advokátsky koncipient - najmä bez preukázania písomného plnomocenstva. Žiadal preto, aby odvolací súd na odvolanie žalobcu podpísané advokátskym koncipientom vôbec neprihliadal. V dôvodoch svojho odvolania ďalej poukázal na správnu aplikáciu § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ktorý zakotvuje povinnosť súdu skúmať tam stanovené podmienky na spotrebiteľský vzťah. Argumentácia žalobcu o zákaze spätnej účinnosti zákona je z povahy veci vylúčená, keďže ide o povinnosť súdu prihliadnúť v čase rozhodovania k týmto podmienkam. Súd prvého stupňa na daný vzťah správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadom plynutia premičania, vec vyhodnotil správne, nárok žalobcu bol v čase podania žaloby premičaný, súd prvého stupňa preto správne žalobu zamietol v celom rozsahu. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy prvostupňového konania a trovy odvolacieho konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a 2 O.s.p., posúdil v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a v podrobnostiach na odôvodnenie rozhodnutia poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a za účelom vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalobcu odvolačný súd uvádza nasledovné.

Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, nesprávne aplikoval právny predpis v otázke posúdenia plynutia premlčacej doby - namietal aplikáciu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. jednak z dôvodu, že prichádza k porušeniu viacerých ústavných princípov, jednak z dôvodu, že žalobca svoj nárok uplatnil žalobou dňa 29.04.2014 a uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť až 01.05.2014.

Podľa § 100 ods. 1 OZ sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 01. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01. mája 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Citované ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť 01. mája 2014. Právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

Súd prvého stupňa teda postupoval správne, keď aplikoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. napriek skutočnosti, že žalobca si uplatnil svoj nárok ešte pred účinnosťou citovaného ustanovenia. Odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol správne a svoje rozhodnutie náležite, v súlade s ustanovením § 157 O.s.p. odôvodnil. Odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné.

Odvolačný súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, v dôsledku čoho by jej v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. patrilo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila. Vedľajší účastník na strane žalovanej si vo vyjadrení k odvolaniu a následne v ďalších podaniach uplatnil náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 279,20 eura za štyri úkony právnej služby - 1. Prevzatie a príprava zastúpenia, 2. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, 3. Doplnujúce vyjadrenie, 4. Stanovisko k postúpeniu pohľadávky. Odvolačný súd mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - 1. Prevzatie a príprava zastúpenia, 2. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, nakoľko trovy len za tieto úkony sú účelne vynaložené. Súd prvého stupňa zamietol žalobu z dôvodu premlčania nároku žalobcu, žalobca sa odvolal z dôvodu nesprávnej aplikácie ustanovení o premlčaní, k uvedenej argumentácii žalobcu, jeho odvolacím dôvodom sa vedľajší účastník vyjadril podaním zo dňa 03.03.2015 doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.03.2015. Ďalšie doplnujúce vyjadrenia týkajúce sa merita veci, resp. aktívnej legitímácie žalobcu neboli potrebné, teda ani účelné. Navyiac na vyjadrenie zo dňa 20.08.2015, ktorým vedľajší účastník namietol aktívnu legitímáciu žalobcu a žiadal o zmenu rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, odvolačný súd neprihliadal ani z toho dôvodu, že žalovaná, resp. vedľajší účastník rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním v zákonnej lehote nenapadli. Odvolačný súd je viazaný len rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pričom námietka nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu odvolacím

dôvodom nie je. Vedľajšiemu účastníkovi tak patrí náhrada trov odvolacieho konania v sume 139, 25 eura za vyššie uvedené dva úkony právnej služby á 61,41 + režijný paušál v roku 2014 v sume 8,04 eura (príprava a prevzatie zastúpenia dňa 01.08.2014) + režijný paušál v roku 2015 v sume 8,39 eura (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 03.03.2015). Vedľajšiemu účastníkovi nepatrí ani náhrada trov prvostupňového konania, ktorej sa domáhal. A to z toho dôvodu, že do konania vstúpil až po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa. Fakticky prvým účelným úkonom, ktorý vo veci vykonal, bolo vyjadrenie k odvolaniu žalobcu.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.